ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 1997 *

Στην υπόθεση Τ-121/95,

European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), εταιρία ελβετικού δικαίου με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία), εκπροσωπουμένη αρχικά από τους Dominique Voillemot και Hubert de Broca, στη συνέχεια δε από τους Dominique Voillemot και Olivier Prost, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους Yves Cretien και Antonio Tanca, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον Nicholas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 477/95 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1995, για την τροποποίηση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην ΕΣΣΔ και για την περάτωση των μέτρων αντιντάμπινγκ που ισχύουν για τις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 49, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Μαΐου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, η European Fertilizer Manufacturers Association (Ένωση Ευρωπαίων Παραγωγών Λιπασμάτων, στο εξής: EFMA), την οποία συναπαρτίζουν διάφορα σωματεία, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η CMC-Engrais (Επιτροπή «κοινή αγορά» της βιομηχανίας των αζωτούχων και φωσφορικών λιπασμάτων, στο εξής: ΕΚΑ-Λιπάσματα), είναι μια επαγγελματική οργάνωση που διέπεται από το ελβετικό δίκαιο και που εκπροσωπεί τα κοινά και γενικά συμφέροντα των μελών της, που είναι παραγωγοί λιπασμάτων.

2 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε η ΕΚΑ-Λιπάσματα τον Ιούλιο του 1986, η Επιτροπή ανήγγειλε, με ανακοίνωση δημοσιευθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,* την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Λιβύης, Σαουδικής Αραβίας, Σοβιετικής Ένωσης, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας, και άρχισε τη διεξαγωγή έρευνας (ΕΕ 1986, C 254, σ. 3), κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1).

3 Η διαδικασία αυτή είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3339/87 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Λιβύης και Σαουδικής Αραβίας και για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Σοβιετικής Ένωσης, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας και για την περάτωση της έρευνας αυτής (ΕΕ L 317, σ. 1). Οι αναλήψεις υποχρεώσεων που είχαν γίνει αποδεκτές με τον κανονισμό αυτό επικυρώθηκαν με την απόφαση 89/143/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 1989 (ΕΕ L 52, σ. 37).

4 Με έγγραφο της 29ης Οκτωβρίου 1992, η προσφεύγουσα ζήτησε τη μερική επανεξέταση των προαναφερθεισών αναλήψεων υποχρεώσεων, όσον αφορά την πρώην Τσεχοσλοβακία και την πρώην Σοβιετική Ένωση.

5 Η Επιτροπή έλαβε πληροφορίες σχετικά με εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας και πρώην Σοβιετικής Ενώσεως και, βάσει των συμπερασμάτων που συνήγαγε εντεύθεν, θεώρησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που διέθετε σχετικά με τη μεταβολή των συνθηκών αρκούσαν για να δικαιολογήσουν την κίνηση διαδικασίας επανεξετάσεως των προαναφερθεισών αναλήψεων υποχρεώσεων. Η Επιτροπή άρχισε συνεπώς έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονι-

σμός), σχετικά με την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τις Δημοκρατίες της Λευκορωσίας, της Γεωργίας, του Τατζικιστάν και του Ουζμπεκιστάν, τη Ρωσική Ομοσπονδία και την Ουκρανία (ΕΕ 1993, C 87, σ. 7).

6 Δεδομένου ότι η διαδικασία επανεξετάσεως δεν είχε ακόμη περατωθεί κατά τη λήξη της ισχύος των μέτρων, η Επιτροπή αποφάσισε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ότι τα μέτρα σχετικά με την ουρία καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας και πρώην Σοβιετικής Ενώσεως θα παρέμεναν εν ισχύι εν αναμονή του αποτελέσματος της επανεξετάσεως αυτής (ΕΕ 1994, C 47, σ. 3).

7 Η έρευνα που αφορούσε τις πρακτικές ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από 1η Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1992 (στο εξής: περίοδος έρευνας).

8 Προκειμένου να καθοριστεί η κανονική αξία της ουρίας που παράγεται στην πρώην Σοβιετική Ένωση (Ρωσία και Ουκρανία), η προσφεύγουσα πρότεινε ως χώρα αναφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του βασικού κανονισμού, την Αυστραλία. Ωστόσο, μια μετέχουσα στην έρευνα οργάνωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση των Εισαγωγέων Λιπασμάτων (στο εξής: ΕΕΕΛ), αντιτάχθηκε στη χρησιμοποίηση χώρας αναφοράς και πρότεινε να χρησιμοποιηθεί το πραγματικό κόστος που είχε διαπιστωθεί στη χώρα την οποία αφορούσε η διαδικασία. Ακολούθως, σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, η ΕΕΕΛ υποστήριξε ότι η πλέον ενδεδειγμένη χώρα αναφοράς ήταν ο Καναδάς.

9 Η Επιτροπή, αφού επέλεξε ως προσωρινή χώρα αναφοράς την Αυστραλία, θεώρησε ότι δεν ήταν η πλέον ενδεδειγμένη, ιδίως λόγω της απομονώσεώς της από τις παγκόσμιες αγορές καθώς και λόγω του επιπέδου των εσωτερικών τιμών πωλήσεων, το οποίο είναι υψηλότερο από εκείνο της Ευρώπης. Έτσι, εξέτασε το ενδεχόμενο να θεωρήσει ως χώρα αναφοράς τη Σλοβακική Δημοκρατία (στο εξής: Σλοβακία), η οποία είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο έρευνας και η οποία επελέγη τελικώς ως χώρα αναφοράς.

10 Στις 10 Μαΐου 1994 η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα και σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη το ενημερωτικό έγγραφο στο οποίο εξέθετε τα πορίσματα της έρευνας καθώς και τα ουσιώδη περιστατικά και τις ουσιώδεις εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να συστήσει τη θέσπιση οριστικών μέτρων. Με το έγγραφο αυτό, η Επιτροπή έδωσε εξηγήσεις όσον αφορά την επιλογή της Σλοβακίας ως χώρας αναφοράς, αντί της Αυστραλίας και του Καναδά, όσον αφορά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας (στη Σλοβακία), τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας (τιμής εργοστασίου για τη Σλοβακία) και των τιμών εξαγωγής («στα εθνικά σύνορα» για τη Ρωσία και την Ουκρανία) και, τέλος, όσον αφορά τον υπολογισμό της ζημίας. Μεταξύ άλλων, η Επιτροπή εξήγησε τον λόγο για τον οποίο θεώρησε σκόπιμο να καθορίσει ένα περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών ύψους 5 % και να προβεί σε προσαρμογή κατά 10 % της τιμής της ουρίας ρωσικής προελεύσεως για τον υπολογισμό του επιπέδου του δασμού που σχεδίαζε να επιβάλει. Όσον αφορά την προσαρμογή κατά 10 %, η Επιτροπή εξέθεσε ειδικότερα ότι, αφενός, το γεγονός ότι η ρωσική ουρία παρουσίαζε τάσεις αλλοιώσεως κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της και, αφετέρου, το γεγονός ότι οι εισαγωγείς ρωσικής ουρίας δεν μπορούσαν πάντοτε να παρέχουν ασφάλεια εφοδιασμού αντίστοιχη προς εκείνη που παρέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί είχαν ως αποτέλεσμα μια διαφορά τιμών μεταξύ της ουρίας ρωσικής προελεύσεως και της ουρίας κοινοτικής προελεύσεως.

11 Με έγγραφο της 17ης Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να της κοινοποιήσει τα συλλεγέντα κατά την έρευνα στοιχεία σχετικά με την προσαρμογή κατά 10 % λόγω της διαφοράς ποιότητας μεταξύ της ουρίας από την πρώην Σοβιετική Ένωση και της ουρίας που παρασκευάζεται στην Κοινότητα.

12 Με τηλεομοιοτυπία της 18ης Μαΐου 1994, η Επιτροπή απάντησε ότι η προσαρμογή αυτή ήταν μια κατά μέσον όρο εκτίμηση, η οποία είχε στηριχθεί σε στοιχεία που είχαν παράσχει διάφοροι εισαγωγείς, έμποροι και διανομείς, οι οποίοι ασχολούνταν με το εμπόριο ρωσικής και κοινοτικής ουρίας.

13 Με έγγραφο της 30ής Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του ενημερωτικού εγγράφου. Η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης να της κοινοποιηθούν συμπληρωματικά στοιχεία, υποστηρίζοντας ότι το ενημερωτικό έγγραφο ήταν ελλιπές όσον αφορά το ντάμπινγκ.

14 Με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 1994, η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα ορισμένα συμπληρωματικά στοιχεία.

15 Αφού οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας και της Επιτροπής συναντήθηκαν στις 18 Ιουλίου 1994 για να συζητήσουν σχετικά με τα διάφορα πορίσματα και τις υποβληθείσες παρατηρήσεις, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή πρόσθετες παρατηρήσεις με έγγραφα της 28ης Ιουλίου, της 9ης Αυγούστου, της 21ης και 26ης Σεπτεμβρίου και της 3ης Οκτωβρίου 1994.

16 Κατόπιν νέας συναντήσεως, που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 1994, η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 26ης Οκτωβρίου 1994, υπέβαλε τις τελικές της παρατηρήσεις, που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, την προσαρμογή κατά 10 % και το περιθώριο κέρδους ύψους 5 %.

17 Στις 16 Ιανουαρίου 1995 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 477/95, για την τροποποίηση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην ΕΣΣΔ και για την περάτωση των μέτρων αντιντάμπινγκ που ισχύουν για τις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 49, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Ο κανονισμός αυτός δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 4 Μαρτίου 1995.

18 Δεδομένου ότι το όριο εξαλείψεως της ζημίας ήταν χαμηλότερο από το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε διαπιστωθεί για τη Ρωσία, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ καθορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, στο επίπεδο του ορίου εξαλείψεως της ζημίας.

19 Το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 3102 10 10 και 3102 10 90 καταγωγής Ρωσικής Ομοσπονδίας.

2. Το ποσό του δασμού ισούται με τη διαφορά μεταξύ 115 ECU ανά τόνο και της καθαρής τιμής "ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα" πριν τον εκτελωνισμό, αν η τιμή αυτή είναι χαμηλότερη.

3. Εκτός εάν υπάρχει άλλη πρόβλεψη, εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς.»

Διαδικασία

20 Κατόπιν αυτών, η προσφεύγουσα άσκησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Μαΐου 1995, την παρούσα προσφυγή.

21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει στην υπόθεση υπέρ του Συμβουλίου.

22 Με διάταξη της 21ης Νοεμβρίου 1995, ο πρόεδρος του τετάρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την αίτηση αυτή.

23 Με έγγραφο της 2ας Οκτωβρίου 1996, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο την άδεια να χρησιμοποιήσει τη γαλλική γλώσσα στην αγόρευσή της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

24 Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με διάταξη του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 1997 στην υπόθεση Τ-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1997, σ. II-87).

25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, οι διάδικοι κλήθηκαν να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα.

26 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Απριλίου 1997, και το Συμβούλιο και η Επιτροπή, με δικόγραφα που κατέθεσαν στις 30 Απριλίου 1997, απάντησαν στις ερωτήσεις αυτές και προσκόμισαν ορισμένα έγγραφα.

27 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 28ης Μαΐου 1997.

Αιτήματα των διαδίκων

28 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού·

— να διατάξει τη διατήρηση των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό αυτό έως ότου τα αρμόδια όργανα θεσπίσουν τα αυστηρότερα μέτρα που θα επάγεται η εκτέλεση της αιτουμένης δικαστικής αποφάσεως·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

29 Το Συμβούλιο, ως καθού, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

30 Η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως

31 Προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως του άρθρου 1 του προσβαλλομένου κανονισμού, η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται, κατ' ουσίαν, σε παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον ως χώρα αναφοράς επιλέχθηκε η Σλοβακία. Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, αφενός, παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής συγκρίθηκαν σε δύο διαφορετικά στάδια, δηλαδή στο στάδιο της τιμής εργοστασίου και στο στάδιο «στα εθνικά σύνορα», και, αφετέρου, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν εξηγείται γιατί η σύγκριση πραγματοποιήθηκε σε διαφορετικά στάδια. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σύγκριση αυτή

ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά τον υπολογισμό της ζημίας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Συμβούλιο, καθόσον προέβη σε προσαρμογή της τιμής της παραγομένης στη Ρωσία ουρίας για να αντισταθμίσει ορισμένες υφιστάμενες, κατά την άποψή του, διαφορές ποιότητας, αφενός υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αφετέρου προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας. Δεύτερον, το Συμβούλιο, καθόσον καθόρισε ένα υπερβολικά χαμηλό περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και προσέβαλε επίσης τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.

32 Δεδομένου ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ καθορίστηκε, στην προκείμενη περίπτωση, στο επίπεδο του ορίου εξαλείψεως της ζημίας, επιβάλλεται να εξεταστεί καταρχάς ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, που αφορά τον υπολογισμό της ζημίας.

Επί του λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται στον φερόμενο ως εσφαλμένο υπολογισμό της ζημίας

33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε δύο σφάλματα κατά την εκτίμηση της ζημίας. Πρώτον, κακώς το Συμβούλιο προέβη σε προσαρμογή κατά 10 % λόγω των διαφορών ποιότητας μεταξύ της ρωσικής ουρίας και της κοινοτικής ουρίας. Δεύτερον, κακώς καθόρισε ένα περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών ύψους 5 %.

Η προσαρμογή κατά 10 % λόγω της διαφοράς ποιότητας μεταξύ της ουρίας ρωσικής προελεύσεως και της ουρίας που παράγεται στην Κοινότητα

— Επιχειρήματα των διαδίκων

34 Το παρόν σκέλος του λόγου ακυρώσεως υποδιαιρείται σε δύο μέρη. Πρώτον, υποστηρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμή-

σεως, καθόσον, κατά τη σύγκριση των τιμών της εισαγομένης από τη Ρωσία ουρίας και της παραγομένης στην Κοινότητα ουρίας, προέβησαν σε προσαρμογή κατά 10 % λόγω ποιοτικών διαφορών. Δεύτερον, υποστηρίζεται ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, τα εν λόγω όργανα παρέβησαν ουσιώδη διαδικαστικό κανόνα, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν είχε καμία ευκαιρία να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στήριξε η Επιτροπή την προσαρμογή αυτή.

35 Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν υφίσταται καμία διαφορά ποιότητας μεταξύ της παραγομένης στη Ρωσία ουρίας και της ουρίας που παράγεται στην Κοινότητα. Επομένως, κατά την εποχή εκείνη δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπήρχε καμία ιδιαίτερα μεγάλη αλλοίωση της ουρίας ρωσικής προελεύσεως κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της προς την Κοινότητα. Συναφώς, η προσφεύγουσα επικαλείται δύο αποδεικτικά στοιχεία: έναν πίνακα όπου εκτίθενται τα αποτελέσματα της συγκριτικής χημικής και φυσικής αναλύσεως της ρωσικής και της κοινοτικής ουρίας, τον οποίο η προσφεύγουσα κατάρτισε στις 30 Μαΐου 1994, βάσει των αποτελεσμάτων πολλών δειγματοληπτικών αναλύσεων από διάφορα εργαστήρια, και δύο τηλεομοιοτυπίες που απέστειλε στην προσφεύγουσα η εταιρία Sinochem UK Ltd και τις οποίες η προσφεύγουσα διαβίβασε στην Επιτροπή στις 9 Αυγούστου και στις 26 Σεπτεμβρίου 1994. Κατά την προσφεύγουσα, από τον πίνακα προκύπτει ότι δεν υπήρχε καμία διαφορά μεταξύ της ρωσικής και της κοινοτικής ουρίας, ενώ οι τηλεομοιοτυπίες επιβεβαιώνουν ότι οι τιμές της εισαγομένης στην Κίνα ουρίας δεν διαφέρουν ανάλογα με το αν η ουρία προέρχεται από τη Ρωσία, τη Μέση Ανατολή, την Ινδονησία ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

36 Όσον αφορά τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι η ουρία παρουσιάζει τάσεις αλλοιώσεως εξαιτίας της φορτώσεως, της εκφορτώσεως και της εναποθηκεύσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το Συμβούλιο δεν διευκρινίζει ούτε εάν η ουρία ρωσικής προελεύσεως υπόκειται σε περισσότερες φορτώσεις και εκφορτώσεις απ' ό,τι η ουρία που παράγεται στην Κοινότητα ούτε εάν για την εναπόθηκευση της ουρίας ρωσικής προελεύσεως απαιτούνται διαφορετικοί χειρισμοί απ' ό,τι για την εναποθήκευση της ουρίας που παράγεται στην Κοινότητα.

37 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Ρωσία είναι ο μεγαλύτερος εξαγωγέας ουρίας προς την Κίνα και ότι η Κίνα είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ουρίας παγκοσμίως. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι η εξαγωγή της ουρίας από τη Ρωσία προς την Κίνα προϋποθέτει τη μεταφορά της σε μεγάλες

αποστάσεις, τουλάχιστον ίσες με την απόσταση μεταξύ της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, είναι σαφές ότι η Ρωσία μπορεί να εξάγει την ουρία μεταφέροντάς τη σε μεγάλες αποστάσεις, χωρίς η ουρία να υφίσταται αλλοιώσεις.

38 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι η προσαρμογή της τιμής που σκοπεί να αντισταθμίσει τη διαφορά της ποιότητας των προϊόντων πρέπει να στηρίζεται κυρίως στην αντίληψη που έχουν σχηματίσει συναφώς οι καταναλωτές. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει το γεγονός ότι η ουρία είναι χημικό προϊόν, του οποίου η σύνθεση είναι πάντοτε η ίδια, ανεξαρτήτως του εάν προέρχεται από τη Ρωσία ή από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Επιπλέον, ο προσδιορισμός των ποιοτικών διαφορών βάσει στοιχείων που αφορούν τις πωλήσεις αφίσταται της πραγματικότητας, λόγω του σε μεγάλο βαθμό υποκειμενικού χαρακτήρα των αντιλήψεων των καταναλωτών και λόγω του εφήμερου χαρακτήρα των χρησιμοποιουμένων στοιχείων. Εξάλλου, οι γεωργοί, που είναι οι χρήστες της ουρίας, δεν διακρίνουν ούτε θα μπορούσαν να διακρίνουν την παραγόμενη στη Ρωσία ουρία από εκείνη που παράγεται στην Κοινότητα, δεδομένου ότι έχουν τις ίδιες φυσικές και χημικές ιδιότητες.

39 Ακολούθως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το γεγονός ότι οι εισαγωγείς ουρίας από τη Ρωσία δεν μπορούν πάντοτε να παρέχουν ασφάλεια εφοδιασμού αντίστοιχη με εκείνη που παρέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ικανότητα παραγωγής ουρίας στη Ρωσία υπερβαίνει τον συνολικό όγκο των πωλήσεων σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αποκλείεται να τεθεί ποτέ ζήτημα ασφαλείας εφοδιασμού. Προς στήριξη της απόψεώς της, η προσφεύγουσα παραπέμπει σε ανακοινωθέν Τύπου της εταιρίας Ferchimex, που δημοσιεύθηκε στο δελτίο *Agrochim-Business* τον Ιούλιο του 1991 (τεύχος 1/91).

40 Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου, δεν σημειώθηκαν στη Ρωσία προβλήματα εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Συναφώς, η προσφεύγουσα παραπέμπει σε έκθεση που συνέταξαν Βρετανοί σύμβουλοι επιχειρήσεων το 1992 (British Sulphur Consultants), η οποία επιγράφεται *Fertilizer Supply from the Commonwealth of Independent States* (Προμήθεια λιπασμάτων από την Κοινοπολιτεία των Ανεξαρτήτων Κρατών, στο εξής: British Sulphur Report), και σ' ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 1993 στο περιοδικό *Fertilizer Week* (τόμος 7, τεύχος 16).

41 Επιπλέον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ορθότητα της μεθόδου κατ' εφαρμογήν της οποίας το Συμβούλιο καθόρισε το επίπεδο της προσαρμογής σε 10 %, ιδίως δε τον ισχυρισμό ότι το εν λόγω επίπεδο αποτελεί «μια μέση οδό μεταξύ του αριθμητικού στοιχείου που πρότειναν οι κοινοτικοί παραγωγοί και του ποσού που ζήτησε η [ΕΕΕΛ]» (σημείο 66 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού).

42 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η ΕΕΕΛ σχετικά με την προσαρμογή αυτή είναι άνευ σημασίας, στο μέτρο που δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Συγκεκριμένα, υπάρχει μια γενική αρχή του δικαίου αντιντάμπινγκ, δυνάμει της οποίας εκείνος που ζητεί την προσαρμογή πρέπει να αποδεικνύει ότι το αίτημά του είναι δικαιολογημένο. Κατά συνέπεια, η ΕΕΕΛ έπρεπε να φέρει μεγαλύτερο βάρος αποδείξεως, αφού αυτή ωφελείται από την προσαρμογή.

43 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η ίδια αντιτάχθηκε σθεναρά, με τα έγγραφα που απέστειλε κατόπιν του ενημερωτικού εγγράφου, στο εν λόγω ποσοστό προσαρμογής και ότι τα δύο αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε στην Επιτροπή (βλ. ανωτέρω, σκέψη 35) δεν αμφισβητήθηκαν ποτέ ούτε από την Επιτροπή ούτε από τους κοινοτικούς εισαγωγείς ή τους Ρώσους παραγωγούς-εξαγωγείς.

44 Η προσφεύγουσα αναπτύσσει ακολούθως το επιχείρημά της ότι τα κοινοτικά όργανα προσέβαλαν τα θεμελιώδη δικαιώματα άμυνάς της.

45 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της σχετικά με την ορθότητα των συμπερασμάτων της Επιτροπής όσον αφορά την προσαρμογή κατά 10 % παρά μόνον μετά την παραλαβή του ενημερωτικού εγγράφου, δηλαδή όταν η Επιτροπή είχε ήδη καθορίσει το ποσοστό αυτό. Ομοίως, η τηλεομοιοτυπία της 18ης Μαΐου 1994 (βλ. ανωτέρω σκέψη 12) δεν παρουσίαζε ενδιαφέρον γι' αυτήν, αφού της αποστάλθηκε οκτώ ημέρες μετά το ενημερωτικό έγγραφο. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι δεν είχε ποτέ πρόσβαση στα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για τον καθορισμό του ποσοστού αυτού.

46 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η ΕΕΕΛ δεν μετέσχε στη διαδικασία πριν από την αποστολή των ενημερωτικών εγγράφων. Έτσι, η ΕΕΕΛ ζήτησε από την Επιτροπή (στις 31 Μαΐου 1994) να καθορίσει ένα ακόμη υψηλότερο ποσοστό προσαρμογής για να αντισταθμίσει τις διαφορές ποιότητας, μόνον αφού η Επιτροπή είχε ήδη προτείνει την προσαρμογή κατά 10 %. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να συναγάγει τα συμπεράσματά της σχετικά με το ποσοστό 10 % από τα στοιχεία που είχαν προσκομίσει οι εισαγωγείς.

47 Εν πάση περιπτώσει, εάν η ΕΕΕΛ είχε προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή, η προσφεύγουσα δικαιούνταν να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών. Επικαλούμενη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991 στην υπόθεση C-49/88, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-3187), και της 7ης Μαΐου 1991 στην υπόθεση C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2069), η προσφεύγουσα προσθέτει συναφώς ότι, εν προκειμένω, δεν ίσχυε κανένας περιορισμός στο καθήκον πληροφόρησεως που υπείχαν τα κοινοτικά όργανα, καθόσον τα στοιχεία που είχαν προσκομίσει οι εισαγωγείς ήσαν κρίσιμα για την προάσπιση των συμφερόντων της και καθόσον η Επιτροπή δεν δήλωσε ποτέ ότι τα στοιχεία αυτά ήταν εμπιστευτικά, σύμφωνα με το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού, ούτε παρέσχε οιαδήποτε χρήσιμη, μη εμπιστευτική περίληψη (άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού).

48 Το Συμβούλιο διατείνεται καταρχάς ότι ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι υπήρχαν διαφορές, όσον αφορά τη χημική σύνθεση, μεταξύ της ουρίας ρωσικής προελεύσεως και της ουρίας που παράγεται στην Κοινότητα, αλλά η διαφορά ποιότητας οφειλόταν σε άλλους παράγοντες. Το Συμβούλιο εκθέτει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι υπάλληλοι της Επιτροπής μπόρεσαν να διαπιστώσουν, βάσει επιτοπίων ελέγχων που διενήργησαν στις εγκαταστάσεις κοινοτικών εισαγωγέων ρωσικής ουρίας, ότι η ποιότητα της ουρίας δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στους εισαγωγείς κατά την είσοδό της στην Κοινότητα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το προϊόν είχε υποστεί, λόγω της διάρκειας του ταξιδιού και των φορτώσεων-εκφορτώσεων τόσο μεγάλες αλλοιώσεις, ώστε να είναι πλέον αδύνατο στους εισαγωγείς να το πωλήσουν στους γεωργούς.

49 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, τουλάχιστον στην προκείμενη περίπτωση, η προσαρμογή της τιμής λόγω των διαφορών ποιότητας συναρτάται κυρίως προς την αντίληψη που έχουν σχηματίσει οι καταναλωτές. Συγκεκριμένα, εάν οι καταναλωτές (καλώς ή κακώς) φρονούν ότι η ουρία ρωσικής προελεύσεως

είναι κατώτερης ποιότητας από την ουρία που παράγεται στην Κοινότητα και εάν, επομένως, δεν προτίθενται να προσφέρουν καλύτερη τιμή, το ζήτημα αν υπάρχει πράγματι διαφορά ποιότητας δεν έχει καμία σημασία.

50 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, εν προκειμένω, είναι άνευ σημασίας το εάν ο πραγματικός λόγος των διαφορών στις τιμές είναι η αντικειμενική διαφορά ποιότητας ή η υποκειμενική αντίληψη του καταναλωτή. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι η προσαρμογή της τιμής εξυπηρετούσε τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής και ότι η διαφορά ποιότητας μεταξύ της ουρίας ρωσικής προελεύσεως και της παραγομένης στην Κοινότητα ουρίας είχε ως αποτέλεσμα ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί μπορούσαν να επιτύχουν για το προϊόν τους τιμή υψηλότερη τουλάχιστον κατά 10 % από την ενδεικτική τιμή. Αυτό το επίπεδο τιμής αντιστοιχεί στο κόστος παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών προσαυξημένο κατά ένα εύλογο περιθώριο κέρδους, το οποίο καθορίστηκε από το Συμβούλιο σε ποσοστό 5 %, που αντιπροσωπεύει το επίπεδο τιμής που καθιστά δυνατή την εξάλειψη της ζημίας που προκαλείται από τις ρωσικές εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει επίσης ότι, εάν τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν προβεί στην προσαρμογή κατά 10 % για να λάβουν υπόψη τις διαφορές ποιότητας, θα είχαν καθορίσει την ενδεικτική τιμή (και, συνακόλουθα, τον δασμό) σε επίπεδο υψηλότερο από το αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλείται από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, πράγμα θα ήταν αντίθετο προς τις διατάξεις του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

51 Επιπλέον, το Συμβούλιο αμφισβητεί την ορθότητα του πίνακα των αποτελεσμάτων της συγκριτικής χημικής και φυσικής αναλύσεως της παραγομένης στη Ρωσία ουρίας και της ουρίας που παράγεται στην Κοινότητα, τον οποίο προσκόμισε η προσφεύγουσα για να αποδείξει ότι δεν υπάρχουν διαφορές στη χημική τους σύνθεση. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι οι αναλύσεις αυτές δεν αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, δεν είναι σαφής ο τρόπος επιλογής των δειγμάτων, με αποτέλεσμα να υφίστανται εύλογες αμφιβολίες σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητά τους. Επιπλέον, τα δείγματα ρωσικής ουρίας που υποβλήθηκαν σε επιτόπιους ελέγχους δεν είχαν υποβληθεί σε πολλαπλούς χειρισμούς και πολλαπλές μεταφορτώσεις, που αποτελούσαν στοιχεία βάσει των οποίων τα κοινοτικά όργανα συνήγαγαν ότι ήταν αναγκαίο να προβούν σε προσαρμογή.

52 Όσον αφορά το άλλο αποδεικτικό στοιχείο το οποίο επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, δηλαδή τις τηλεομοιοτυπίες που απέστειλε η εταιρία Sinochem στην προσφεύγουσα, οι οποίες προορίζονταν να καταδείξουν ότι η ουρία

ρωσικής προελεύσεως και η ουρία κοινοτικής προελεύσεως πωλούνται στην ίδια τιμή στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι στην πρώτη τηλεομοιοτυπία αναφέρεται ότι μόνο μια πολύ μικρή ποσότητα ουρίας είχε παραδοθεί στην Κίνα κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών.

53 Επιπλέον, το Συμβούλιο, με το από 30 Απριλίου 1997 έγγραφο που υπέβαλε απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, διευκρίνισε ότι η τάση αλλοιώσεως που παρουσίαζε η ουρία ρωσικής προελεύσεως οφειλόταν σε ακατάλληλους χειρισμούς κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της, στη διάρκεια και τους τρόπους μεταφοράς της, στο γεγονός ότι η ρωσική ουρία, αντίθετα προς την ουρία κοινοτικής προελεύσεως, μεταφερόταν χύδην, και όχι σε σάκους, και απαιτούσε περισσότερους χειρισμούς και, τέλος, στο γεγονός ότι η παραγόμενη στη Ρωσία ουρία δεν περιβάλλεται από αντισυσσωματική ουσία, όπως συμβαίνει συνήθως με την παραγόμενη στην Κοινότητα ουρία.

54 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η ουρία κοινοτικής προελεύσεως μεταφέρεται με τον ίδιο τρόπο όπως και η ουρία ρωσικής προελεύσεως. Το Συμβούλιο διατείνεται ότι η παραγόμενη στην Κοινότητα ουρία εξέρχεται συνήθως από το εργοστάσιο μέσα σε φορτηγά και υφίσταται έναν πολύ μικρό αριθμό χειρισμών πριν φθάσει στον τελικό χρήστη, ενώ η παραγόμενη στη Ρωσία ουρία υφίσταται επανειλημμένες φορτώσεις και εκφορτώσεις μεταξύ του εργοστασίου και του τελικού χρήστη εντός της Κοινότητας, και, κατά συνέπεια, θεώρησε ότι ήταν αναπόφευκτο να παρουσιάζει η ρωσική ουρία τάσεις αλλοιώσεως κατά τη μεταφορά της.

55 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα της ασφαλείας εφοδιασμού, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι οι ίδιοι οι εισαγωγείς γνωστοποίησαν στην Επιτροπή την ύπαρξη δυσχερειών εφοδιασμού και ότι οι πληροφορίες αυτές επιβεβαιώθηκαν με το άρθρο που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό *Fertilizer Week* της 6ης Σεπτεμβρίου 1993 (τόμος 7, τεύχος 16). Το Συμβούλιο προσθέτει ότι οι πληροφορίες αυτές αποδείκνυαν ότι υπήρχαν επίσης διαφορές ποιότητας, οι οποίες είχαν επιπτώσεις επί των τιμών.

56 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι το ανακοινωθέν Τύπου της εταιρίας Ferchimex, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της απόψεώς της σχετικά με τις εγγυήσεις παραδόσεων (βλ. ανωτέρω σκέψη 39), δεν έχει καμία

αποδεικτική ισχύ. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι πρόκειται απλώς για διαφήμιση μιας εταιρίας και ότι το γεγονός ότι η εταιρία τονίζει ότι παρέχει εγγύηση παραδόσεως σημαίνει ότι, εν γένει, η παράδοση ουρίας προελεύσεως Ρωσίας παρουσιάζει προβλήματα. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι οι εισαγωγείς ρωσικής ουρίας δεν μπορούσαν ποτέ να παρέχουν την ίδια ασφάλεια εφοδιασμού, αλλά ότι δεν μπορούσαν πάντοτε να παρέχουν την εν λόγω ασφάλεια εφοδιασμού. Τέλος, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το συμπέρασμα που συνάγεται από το άρθρο που δημοσιεύθηκε στο προαναφερθέν περιοδικό *Fertilizer Week*, σύμφωνα με το οποίο δεν υπήρχαν στη Ρωσία προβλήματα εφοδιασμού με αέριο, είναι παραπλανητικό και ότι το συμπέρασμα που συνάγεται ως προς το ίδιο ζήτημα από την British Sulphur Report αποτελεί τέχνασμα που σκοπεί να παραπλανήσει το Πρωτοδικείο.

57 Τρίτον, όσον αφορά τη μέθοδο που εφάρμοσε για να καταλήξει στο ποσοστό προσαρμογής 10 %, το Συμβούλιο απορρίπτει καταρχάς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι υπάρχει στη νομοθεσία αντιντάμπινγκ μια γενική αρχή δυνάμει της οποίας εκείνος που ζητεί την προσαρμογή πρέπει να αποδεικνύει ότι το αίτημά του είναι δικαιολογημένο. Θεωρώντας ως δεδομένο ότι η προσφεύγουσα στηρίζεται συναφώς στο άρθρο 2, παράγραφος 9, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η διάταξη αυτή αφορά μόνο τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής με σκοπό τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και ότι, κατά συνέπεια, δεν εμποδίζει τα κοινοτικά όργανα να προβαίνουν σε προσαρμογή, εάν τη θεωρούν δικαιολογημένη βάσει των στοιχείων που έχουν συλλέξει κατά τη διάρκεια της έρευνας.

58 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι τούτο απορρέει επίσης από τη φύση της έρευνας αντιντάμπινγκ, που είναι απλώς μια διοικητική διαδικασία κατά τη διάρκεια της οποίας τα κοινοτικά όργανα προσπαθούν να διαπιστώσουν αν πρέπει να εφαρμοστούν μέτρα αντιντάμπινγκ σε μια συγκεκριμένη περίπτωση. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις που επιβάλλουν το βάρος της αποδείξεως σε ένα από τα μέρη (όπως είναι το άρθρο 2, παράγραφος 9, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού) είναι κρίσιμες μόνον όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κοινοτικών οργάνων και του μέρους αυτού.

59 Επομένως, κατά το Συμβούλιο, είναι άνευ σημασίας το ζήτημα ποιο μέρος φέρει το βάρος της αποδείξεως.

60 Επιπλέον, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι είναι πολύ δυσχερής ο αριθμητικός προσδιορισμός μιας προσαρμογής που επιβάλλεται προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο τρόπος με τον οποίο οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τις διαφορές ποιότητας και ότι τα κοινοτικά όργανα πρέπει κατ' ανάγκη να διαθέτουν ένα σχετικά ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, όταν καθορίζουν το επίπεδο της προσαρμογής αυτής. Το Συμβούλιο φρονεί ότι οι προσφορότερες πληροφορίες στις οποίες μπορεί να στηριχθεί μια τέτοια προσαρμογή δεν είναι τα επιστημονικά δεδομένα σχετικά με τη σπουδαιότητα των διαφορών ποιότητας, αλλά οι πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις.

61 Ακολούθως, το Συμβούλιο εξετάζει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, τα κοινοτικά όργανα προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνάς της. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι, κατά τη διάρκεια των ερευνών αντιντάμπινγκ, η υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να παρέχουν πληροφορίες στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορίζεται, εάν, μεταξύ άλλων, οι πληροφορίες πρέπει να θεωρηθούν ως εμπιστευτικές (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου).

62 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, με το ενημερωτικό έγγραφο της 10ης Μαΐου 1994, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι σκόπευε να προβεί σε προσαρμογή κατά 10 % και εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε σκόπιμη την προσαρμογή αυτή. Επιπλέον, με τηλεομοιοτυπία της 18ης Μαΐου 1994, η Επιτροπή παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες και συζήτησε το ζήτημα με την προσφεύγουσα κατά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 18 Ιουλίου 1994. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, κατά τη διάρκεια της συναντήσεως αυτής, η Επιτροπή διευκρίνισε την άποψή της και γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι ένας εισαγωγέας την είχε πληροφορήσει ότι, σε μια συναλλαγή, του είχε ζητηθεί μείωση της τιμής κατά 19 %, την οποία και είχε χορηγήσει, λόγω ποιοτικών διαφορών. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκαλύψει στην προσφεύγουσα το αντίστοιχο αποδεικτικό στοιχείο, δεδομένου ότι η πληροφορία αυτή ήταν, προδήλως, εμπιστευτική (βλ. άρθρο 8 του βασικού κανονισμού).

63 Τέλος, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η ΕΕΕΛ άρχισε να μετέχει στη διαδικασία αφού είχε λάβει το ενημερωτικό έγγραφο είναι παραπλανητικός. Το Συμβούλιο διατείνεται ότι το συμπέρασμα το οποίο συνάγει η προσφεύγουσα από τον ισχυρισμό αυτό, δηλαδή ότι η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε στις πληροφορίες των εισαγωγέων για να κρίνει αν δικαιολογούνταν μια διαφορά τιμών ύψους 10 %, είναι συνεπώς εσφαλμένο.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

64 Το ζήτημα αν είναι αναγκαία η προσαρμογή λόγω της υπάρξεως διαφοράς ποιότητας προϋποθέτει την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων. Επομένως, ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιοριστεί στην εξακρίβωση του ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα κρίσιμα περιστατικά και ότι δεν υπήρξε ούτε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ούτε κατάχρηση εξουσίας (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Μαρτίου 1992 στην υπόθεση C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψη 68).

65 Στο σημείο 64 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού αναφέρονται τα εξής:

«(...) υπήρχε διαφορά τιμής μεταξύ της ουρίας κοινοτικής παραγωγής και της ουρίας από την πρώην ΕΣΣΔ, συνεπεία της κατώτερης ποιότητας και τελικής επεξεργασίας του εισαγόμενου προϊόντος. Η τάση του προϊόντος να φθείρεται κατά τη μεταφορά, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι εισαγωγείς δεν μπορούν πάντοτε να παρέχουν την ίδια ασφάλεια προμήθειας με τους κοινοτικούς παραγωγούς, έχει ως φυσικό αποτέλεσμα τη μείωση των τιμών. Παρόλο που αυτές οι δυσχέρειες είναι δύσκολο να εκτιμηθούν από πλευράς χρηματικής αξίας, συνήχθη το συμπέρασμα ότι υπάρχει αυτή η διαφορά και θεωρείται σκόπιμη η προσαρμογή της τιμής κατά 10 % (...).»

66 Από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν στήριξε την προσαρμογή, στην οποία προέβη με σκοπό να αντισταθμίσει τις διαφορές ποιότητας μεταξύ της ουρίας κοινοτικής προελεύσεως και της ουρίας ρωσικής προελεύσεως, στην κατάσταση της ρωσικής ουρίας κατά τον χρόνο που εξέρχεται του εργοστασίου στη Ρωσία. Πράγματι, η διαφορά ποιότητας οφείλεται στο γεγονός ότι η ουρία που εξάγεται από τη Ρωσία τείνει να αλλοιώνεται κατά τη μεταφορά της και ότι δεν υπάρχει πάντοτε ασφάλεια εφοδιασμού. Τούτο δεν αφορά την αρχική κατάσταση της ουρίας ρωσικής προελεύσεως. Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, στο μέτρο που αφορούν τη φυσική και χημική σύνθεση της ουρίας κατά τον χρόνο της εξόδου της από το εργοστάσιο στη Ρωσία, είναι άνευ σημασίας.

67 Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτή η εξήγηση που δίδει το Συμβούλιο ως προς το ζήτημα αυτό.

68 Πράγματι, το ζήτημα της προσαρμογής της τιμής λόγω της υπάρξεως διαφορών ποιότητας ανάγεται κυρίως στην αντίληψη που έχουν σχηματίσει οι καταναλωτές, δεδομένου ότι το σημαντικό για τον προσδιορισμό της προσαρμογής στοιχείο, προκειμένου να υπολογιστεί η ζημία στο πλαίσιο μιας έρευνας αντιντάμπινγκ, είναι η τιμή την οποία οι καταναλωτές προτίθενται να καταβάλουν για τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο του ντάμπινγκ σε σχέση με εκείνα που παράγονται εντός της Κοινότητας και όχι οι αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των προϊόντων αυτών.

69 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αναιρέσουν τη διαπίστωση ότι, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της, η ουρία προελεύσεως Ρωσίας υφίστατο μη ενδεδειγμένες και περισσότερες φορτοεκφορτώσεις απ' ό,τι η παραγόμενη στην Κοινότητα ουρία και ότι, αντίθετα προς την κοινοτική ουρία, μεταφερόταν χύδην, και όχι σε σάκους, και δεν περιβαλλόταν από αντισυσσωματική ουσία.

70 Όσον αφορά το πρόβλημα της ασφάλειας εφοδιασμού, από τη δικογραφία προκύπτει, αφενός, ότι οι ίδιοι οι εισαγωγείς πληροφόρησαν την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας ότι δεν μπορούσαν πάντοτε να παρέχουν ασφάλεια εφοδιασμού αντίστοιχη προς εκείνη που παρέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί και, αφετέρου, ότι οι πληροφορίες αυτές επιβεβαιώθηκαν από άρθρο που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό *Fertilizer Week* της 6ης Σεπτεμβρίου 1993 (τόμος 7, τεύχος 16).

71 Εντεύθεν συνάγεται ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τα οποία τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έλαβαν υπόψη το γεγονός ότι η ουρία ρωσικής προελεύσεως είχε την τάση να αλλοιώνεται κατά τη διάρκεια της μεταφοράς και ότι οι εισαγωγείς ουρίας ρωσικής προελεύσεως δεν μπορούσαν πάντοτε να παρέχουν ασφάλεια εφοδιασμού αντίστοιχη με εκείνη που παρέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί, πρέπει να απορριφθούν.

72 Όσον αφορά τη μέθοδο που εφαρμόστηκε για τον καθορισμό της προσαρμογής σε επίπεδο 10 %, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εισαγωγείς φέρουν το βάρος της αποδείξεως της υπάρξεως διαφοράς ποιότητας.

73 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

74 Πράγματι, στην Επιτροπή απόκειται, ως αρμόδια για την έρευνα αρχή, να διαπιστώνει αν το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ προξενεί ζημία, όταν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας. Συναφώς, η Επιτροπή οφείλει να διερευνά εάν υπάρχει σημαντική υποτιμολόγηση σε σχέση με την τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος εντός της Κοινότητας (βλ. άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού), ενώ οφείλει να χρησιμοποιεί τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της κατά τον χρόνο της έρευνας, χωρίς να επιβάλλει το βάρος της αποδείξεως σε ένα από τα μέρη (βλ. άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού).

75 Εξάλλου, η προσφεύγουσα παρέσχε, μεταξύ άλλων, ένα στοιχείο που αποδείκνυε ότι η φυσική και η χημική σύνθεση της ρωσικής ουρίας είναι παρόμοια με εκείνη της παραγομένης στην Κοινότητα ουρίας. Όμως, δεδομένου ότι το στοιχείο αυτό έχει εντελώς δευτερεύουσα αξία για τον προσδιορισμό του επιπέδου μιας ειδικής προσαρμογής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην πραγματικότητα, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα στοιχείο το οποίο να καθιστά δυνατό τον καθορισμό ενός συγκεκριμένου επιπέδου προσαρμογής.

76 Όσον αφορά τον υπολογισμό της προσαρμογής, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ορίζει τα εξής:

«(65) Η EFMA, παρόλο που παραδέχθηκε ότι το προϊόν των κοινοτικών παραγωγών απαιτούσε υψηλότερη τιμή, θεώρησε ότι το επίπεδο της προσαρμογής ήταν υπερβολικά υψηλό. Επιπλέον, ισχυρίστηκε ότι τα συμπεράσματα που συνάχθηκαν ήταν αβάσιμα λόγω ελλείψεως αποδεικτικών στοιχείων. Η [ΕΕΕΛ] αμφισβήτησε επίσης το επίπεδο της προσαρμογής, αλλά με τη δικαιολογία ότι δεν επαρκούσε, δεδομένης της σημαντικά

κατώτερης κατάστασης του ρωσικού προϊόντος κατά την άφιξη στον τελικό χρήστη στην Κοινότητα. Ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω κατώτερη ποιότητα έπρεπε να αντισταθμιστεί από κατώτερες τιμές.

(66) Λόγω των μη πειστικών και αλληλοσυγκρουόμενων πληροφοριών που έλαβε η Επιτροπή, συνήχθη το συμπέρασμα, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, ότι η προσαρμογή του επιπέδου κατά 10 % ήταν λογική και κατάλληλη. Κατ' αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται μια μέση οδός μεταξύ του αριθμητικού στοιχείου που πρότειναν οι κοινοτικοί παραγωγοί και του ποσού που ζήτησε η [ΕΕΕΛ].

(67) Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών, διαπιστώθηκε ότι το ποσοστό κατά το οποίο οι τιμές πωλήσεως ήταν χαμηλότερες από τις κοινοτικές είναι περίπου 10 % για την ουρία ρωσικής καταγωγής.»

77 Προκειμένου να αποδείξει την ορθότητα του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε, ότι δηλαδή η προσαρμογή κατά 10 % είναι εύλογη και σκόπιμη, το Συμβούλιο συνόψισε, κυρίως με το έγγραφο της 30ής Απριλίου 1997, με το οποίο απάντησε σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, τα κρίσιμα στοιχεία της υποθέσεως ως εξής:

— οι κοινοτικοί παραγωγοί αναγνώρισαν ότι μια προσαρμογή της τάξεως του 5 % θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή λόγω της διαφοράς ποιότητας μεταξύ της ουρίας ρωσικής προελεύσεως και της παραγομένης στην Κοινότητα ουρίας·

— οι κοινοτικοί παραγωγοί ζήτησαν, λόγω της διαφοράς αυτής, μια προσαρμογή της τάξεως του 15 %·

— ένας εισαγωγέας δήλωσε ότι του ζητήθηκε η μείωση κατά 19 % της τιμής πωλήσεως ενός φορτίου, λόγω της κακής ποιότητας του φορτίου αυτού·

— ένας Αυστραλός παραγωγός, ο οποίος συνεργάστηκε με τα κοινοτικά όργανα κατά την έρευνα, δήλωσε, κατά τη διάρκεια επιτόπιου ελέγχου που πραγματοποίησαν οι αρμόδιοι υπάλληλοι της Επιτροπής στις εγκαταστάσεις του, ότι θεωρούσε απολύτως δικαιολογημένη μια διαφορά τιμής ύψους 10 % έως 15 % μεταξύ της μικροκοκκώδους ουρίας που παρήγε ο ίδιος και της προερχομένης από την πρώην Σοβιετική Ένωση ουρίας.

78 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε ότι δεν διέθετε κανένα άλλο στοιχείο προκειμένου να εκτιμήσει το επίπεδο της προσαρμογής. Επιπλέον, το Συμβούλιο υπογράμμισε τη δυσχέρεια συναγωγής συμπερασμάτων, λόγω του υποθετικού χαρακτήρα της εν λόγω εκτιμήσεως από χρηματικής απόψεως.

79 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το ζήτημα του ενδεδειγμένου επιπέδου της προσαρμογής ανάγεται κυρίως σε εκτίμηση της αντιλήψεως που έχουν σχηματίσει οι καταναλωτές. Πράγματι, εάν οι εισαγωγείς αγοράζουν την ουρία ρωσικής προελεύσεως μόνον εάν κοστίζει 10 % φθηνότερα από την παραγόμενη στην Κοινότητα ουρία, η κοινοτική βιομηχανία κινδυνεύει να χάσει τα μερίδιά της αγοράς ή να υποχρεωθεί να μειώσει τις τιμές της, αν η τιμή του ρωσικού προϊόντος μειώνεται κατά τρόπον ώστε η διαφορά τιμών να υπερβαίνει το 10 %, ανεξάρτητα από τις ομοιότητες ή τις διαφορές μεταξύ των δύο προϊόντων.

80 Επιπλέον, όπως υποστήριξε το Συμβούλιο, η χρηματική εκτίμηση της εν λόγω διαφοράς μεταξύ της ουρίας ρωσικής προελεύσεως και της ουρίας κοινοτικής προελεύσεως είναι εντελώς υποθετική, δεδομένου ότι η ρωσική ουρία αποτελεί αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ προς την κοινοτική αγορά. Τούτο σημαίνει επίσης ότι δεν ήταν δυνατό να προσκομιστούν συναφώς αποδείξεις, εξαιρουμένων των εκτιμήσεων των κοινοτικών παραγωγών και εισαγωγέων, τις οποίες είχαν στη διάθεσή τους τα κοινοτικά όργανα.

81 Εντεύθεν συνάγεται ότι τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν σε αξιολόγηση όλων των στοιχείων που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια της έρευνας.

82 Ενόψει των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπερέβησαν το περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο διαθέτουν συναφώς.

83 Τέλος, επιβάλλεται να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί προσβολής των δικαιωμάτων της άμυνας, στο μέτρο που δεν είχε πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο που εφάρμοσε η Επιτροπή για να καθορίσει την προσαρμογή στο επίπεδο του 10 %.

84 Κατά τη νομολογία, δεν συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, εφόσον, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, παρασχέθηκε στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση η δυνατότητα να καταστήσει γνωστή την άποψή της για το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψεις 15 και 17, και Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 108).

85 Εν προκειμένω, με έγγραφο της 17ης Μαΐου 1994, με το οποίο απάντησε στο ενημερωτικό έγγραφο, η προσφεύγουσα ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την προσαρμογή κατά 10 %. Η Επιτροπή, με το από 18 Μαΐου 1994 έγγραφό της, έδωσε την ακόλουθη απάντηση: «The 10 % adjustment (...) is an average estimation of information obtained from different importers-traders-distributors involved in the trade of Russian as well as Community-produced urea» («Η προσαρμογή κατά 10 % (...) είναι ο μέσος όρος που προκύπτει από την εκτίμηση των στοιχείων που συνελέγησαν από τους διαφόρους εισαγωγείς, εμπόρους και διανομείς που ασχολούνται με το εμπόριο της ουρίας, τόσο ρωσικής όσο και κοινοτικής προελεύσεως»).

86 Επιπλέον, κατά τη συνάντηση της 18ης Ιουλίου 1994 (βλ. ανωτέρω σκέψη 15), η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι ένας εισαγωγέας τής είχε γνωστοποιήσει ότι, σε μια συναλλαγή, του είχε ζητηθεί, λόγω των διαφορών ποιότητας, μείωση της τιμής κατά 19 %, την οποία και είχε χορηγήσει.

87 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τους κυριότερους λόγους στους οποίους τα κοινοτικά όργανα στήριξαν τα συμπεράσματά τους. Το μόνο συμπληρωματικό στοιχείο που παρέσχε συναφώς το Συμβούλιο κατά την έγγραφη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι η δήλωση του Αυστραλού παραγωγού, που

αναφέρθηκε ανωτέρω στη σκέψη 77. Ωστόσο, δεδομένου ότι η πληροφορία αυτή αποτελεί απλώς επιβεβαίωση και δεν εντάσσεται στην αιτιολογία του προσβαλλομένου κανονισμού, η παράλειψη γνωστοποιήσεώς της δεν μπορούσε να εμποδίσει την προσφεύγουσα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας.

88 Υπ' αυτές τις συνθήκες και ενόψει του γεγονότος ότι η Επιτροπή ήταν αναγκασμένη να καθορίσει το επίπεδο της προσαρμογής βάσει όλων των στοιχείων που είχε συλλέξει κατά τη διάρκεια της έρευνας, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλει ούτε ότι ενημερώθηκε σχετικά με την προσαρμογή αυτή σε υπερβολικά όψιμο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας.

89 Επομένως, δεν συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

90 Απ' όλα όσα προεκτέθηκαν συνάγεται ότι το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Το περιθώριο κέρδους ύψους 5 % προς τον σκοπό υπολογισμού του διαφυγόντος κέρδους

— Επιχειρήματα των διαδίκων

91 Όσον αφορά το περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο κυρίως επιχειρήματα. Πρώτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η εφαρμογή περιθωρίου κέρδους, προ της επιβολής φόρου, ύψους 5 % για τον υπολογισμό του διαφυγόντος κέρδους είναι πολύ μικρό ποσοστό. Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν ουσιώδη διαδικαστικό κανόνα καθόσον ποτέ δεν εξήγησαν τη μέθοδο που χρησιμοποίησαν για να καταλήξουν στο ποσοστό αυτό.

92 Καταρχάς, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το αριθμητικό αποτέλεσμα του 5 %, στο οποίο κατέληξαν κατόπιν υπολογισμών τα κοινοτικά όργανα όσον αφορά το περιθώριο κέρδους, δεδομένου ότι φρονεί ότι ο αριθμός αυτός δεν αρκεί για να συμπεριλάβει τα κεφάλαια που είναι αναγκαία για τη λειτουργία της βιομηχανίας λιπασμάτων και να διασφαλίσει τις νέες επενδύσεις που είναι αναγκαίες για τη συντήρηση των εγκαταστάσεων και των εξοπλισμών και την προσαρμογή τους στις νέες προδιαγραφές όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας και σε όλα τα έγγραφά της προς την Επιτροπή, προέβαλε πάντοτε ότι ένα ποσοστό 10 % θα ήταν πιο ενδεδειγμένο. Η προσφεύγουσα στηρίζεται σε μια ανάλυση της 3ης Μαΐου 1995, στην οποία προέβη η Grande Paroisse (που συγκαταλέγεται μεταξύ των μελών της) για να αποδείξει ότι το ποσοστό του 5 % είναι ανεπαρκές.

93 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσκόμισε μια μελέτη της εταιρίας Z/Yen Ltd, του Νοεμβρίου 1995, που επιγράφεται «Profitability Requirement Review — European Urea Fertilizer Industry» («Μελέτη των προϋποθέσεων επικερδούς λειτουργίας — Ευρωπαϊκή βιομηχανία λιπασμάτων με βάση την ουρία») (στο εξής: μελέτη Z/Yen) και περιέχει ανάλυση της καταστάσεως της βιομηχανίας λιπασμάτων στην Ευρώπη, μελέτη στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα για να στηρίξει την άποψή της ότι το περιθώριο κέρδους είναι υπερβολικά μικρό.

94 Επιπλέον, με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσκόμισε τα πορίσματα μιας δημοσκοπήσεως σχετικά με την επικερδή λειτουργία, την οποία πραγματοποίησε η ίδια μεταξύ των κοινοτικών παραγωγών προκειμένου να επαληθεύσει την αξιοπιστία των πληροφοριών που είχε κοινολογήσει η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα εξήγησε ότι τους είχε ζητήσει αυστηρώς εμπιστευτικώς από τον καθένα ατομικώς ένα αντίγραφο της απαντήσεώς τους στο ερωτηματολόγιο της Κοινότητας σχετικά με την επικερδή λειτουργία. Κατά την προσφεύγουσα, τα πορίσματα της δημοσκοπήσεως αυτής δεν συμβιβάζονται με τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου σχετικά με το περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών.

95 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εάν υπάρχει μια μέθοδος υπολογισμού, τα κοινοτικά όργανα ούτε της την γνωστοποίησαν ποτέ ούτε της την εξήγησαν. Επομένως, δεν είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της ούτε σχετικά με το επίπεδο των περιθωρίων κέρδους εν γένει ούτε σχετικά με τη βάση υπολογισμού του συγκεκριμένου περιθωρίου κέρδους, άρα προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της άμυνας (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 17).

96 Το Συμβούλιο εκθέτει καταρχάς ότι, για τον προσδιορισμό του περιθωρίου κέρδους, τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τα στοιχεία που χρησιμοποιούν κατά κανόνα και ότι, στην προκείμενη υπόθεση, οι εξηγήσεις όσον αφορά τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη εξετέθησαν σαφώς στο σημείο 73 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού.

97 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, για τον προσδιορισμό του περιθωρίου κέρδους, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη διαφόρους παράγοντες σχετικούς με τη γενική χρηματοοικονομική κατάσταση του τομέα, όπως είναι ο κανονικός και θεμιτός ανταγωνισμός στην αγορά, η αποτελεσματικότητα ή αναποτελεσματικότητα των διαφόρων επιχειρήσεων, τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και η αύξηση ή η μείωση της ζητήσεως. Η Επιτροπή πρέπει οπωσδήποτε να τους λαμβάνει υπόψη για τον προσδιορισμό του κέρδους που μπορεί ευλόγως να πραγματοποιηθεί ελλείψει εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι αυτούς ακριβώς τους παράγοντες έλαβε υπόψη εν προκειμένω η Επιτροπή.

98 Όσον αφορά τα πορίσματα του ερωτηματολογίου σχετικά με την επικερδή λειτουργία που απεστάλη στους κοινοτικούς παραγωγούς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ένας αρκετά μεγάλος αριθμός κοινοτικών παραγωγών (που αντιπροσωπεύουν περίπου το 40 % των συνολικών πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών) θεώρησαν ότι το επίπεδο επικερδούς λειτουργίας ήταν χαμηλότερο από 10 % και ότι αυτή ήταν η άποψη που διατύπωσαν είτε με την απάντησή τους στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής είτε κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων που πραγματοποίησαν στις εγκαταστάσεις τους οι υπάλληλοι της Επιτροπής. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, για λόγους απορρήτου, δεν μπορεί να κοινολογήσει τις επωνυμίες των εν λόγω επιχειρήσεων ούτε να προσκομίσει τα αντίστοιχα αποδεικτικά στοιχεία.

99 Όσον αφορά τη δημοσκόπηση που υπέβαλε η προσφεύγουσα σχετικά με τις απαντήσεις που δόθηκαν από τους κοινοτικούς παραγωγούς, το Συμβούλιο προσκόμισε έναν πίνακα ο οποίος καταρτίστηκε βάσει όλων των στοιχείων που συνέλεξε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας και ο οποίος αναιρεί τα πορίσματα της δημοσκοπήσεως που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα. Το Συμβούλιο εξηγεί ότι τούτο οφείλεται ιδίως στο γεγονός ότι τα αποτελέσματα της δημοσκοπήσεως της προσφεύγουσας δεν λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια των επιτοπίων ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.

100 Ακολούθως, το Συμβούλιο διατείνεται ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε ποτέ κανένα αποδεικτικό στοιχείο για να αποδείξει τον ισχυρισμό ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί έπρεπε να πραγματοποιούν κέρδη ύψους 10 % προ της επιβολής φόρου, για να παραμείνουν ανταγωνιστικοί. Κατά το Συμβούλιο, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περιέχουν μόνον αόριστες αναφορές σε επενδύσεις οι οποίες ήταν αναγκαίες για την προσαρμογή προς τις νέες προδιαγραφές σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος.

101 Κατά το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα όφειλε κατά τη διάρκεια της έρευνας να προσκομίσει τα στοιχεία που ήταν αναγκαία για τη στήριξη του αιτήματός της περί εφαρμογής περιθωρίου κέρδους ύψους 10 %.

102 Όσον αφορά τη μελέτη Z/Yen, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να την επικαλεστεί, τούτο δε για δύο λόγους. Πρώτον, το Συμβούλιο διατείνεται ότι η μελέτη Z/Yen αποτελεί νέο ισχυρισμό υπό την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Συγκεκριμένα, η μελέτη Z/Yen δεν συνδέεται ούτε με επιχείρημα προβληθέν με το δικόγραφο της προσφυγής ούτε με συγκεκριμένο επιχείρημα προβληθέν από το Συμβούλιο με το υπόμνημα αντικρούσεως ή με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Επομένως, η μελέτη Z/Yen δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απλό συμπλήρωμα των επιχειρημάτων και των αιτημάτων που περιέχει το δικόγραφο της προσφυγής.

103 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τη μελέτη αυτή, δεδομένου ότι μπορούσε ή όφειλε να την υποβάλει κατά τη διάρκεια της διοικητικής έρευνας. Συναφώς, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, με το ενημερωτικό έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα, της γνωστοποίησε την πρόθεσή της να λάβει υπόψη ένα περιθώριο κέρδους ύψους 5 % για τον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ και του διαφυγόντος κέρδους. Η δε προσφεύγουσα, με το έγγραφο που απέστειλε στην Επιτροπή στις 17 Μαΐου 1994, ζήτησε διευκρινίσεις σχετικά με ορισμένα ζητήματα, όχι όμως σχετικά με τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους, πράγμα από το οποίο συνάγεται ότι οι εξηγήσεις της Επιτροπής ήταν σαφείς.

104 Για την περίπτωση κατά την οποία το Πρωτοδικείο θεωρήσει ότι η προσφεύγουσα μπορεί να επικαλεστεί τη μελέτη Z/Yen, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι,

εν πάση περιπτώσει, η μελέτη αυτή δεν έχει την παραμικρή αποδεικτική αξία. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ιδίως ότι η μελέτη αυτή δεν εξετάζει το ζήτημα του περιθωρίου κέρδους που είναι αναγκαίο ώστε μια κοινοτική βιομηχανία να εξαλείψει τη ζημία που προκαλείται από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

105 Από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι, για τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους ύψους 5 %, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη μείωση της ζητήσεως ουρίας, την ανάγκη χρηματοδοτήσεως νέων επενδύσεων, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής, καθώς και το κέρδος που θεωρήθηκε εύλογο στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας αντιντάμπινγκ σχετικά με το προϊόν αυτό (βλ. σημείο 73 των αιτιολογικών σκέψεων).

106 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω στοιχεία, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση.

107 Πράγματι, από τη δικογραφία και από την απάντηση της προσφεύγουσας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου (έγγραφο της 17ης Απριλίου 1997) προκύπτει ότι η προσφεύγουσα αρκέστηκε να ισχυριστεί, κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, ότι ήταν πρόδηλο ότι ένα περιθώριο κέρδους προ της επιβολής φόρου ύψους 5 % δεν αρκούσε για να καλύψει τα κεφάλαια που είναι αναγκαία για τη λειτουργία της βιομηχανίας λιπασμάτων και για να διασφαλίσει τις νέες επενδύσεις που είναι απαραίτητες για τη συντήρηση των εγκαταστάσεων και των εξοπλισμών και την προσαρμογή τους στις νέες προδιαγραφές σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, χωρίς να προσκομίσει καμία απόδειξη προς στήριξη των ισχυρισμών αυτών.

108 Όσον αφορά τη μελέτη Z/Yen, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η μελέτη αυτή υποβλήθηκε μετά την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού. Το Πρωτοδικείο όμως οφείλει να διερευνά αν τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν σε ακριβή πραγματικά περιστατικά και αν τα περιστατικά αυτά αξιολογήθηκαν

κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση που επικρατούσε κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως. Εν προκειμένω, καθίσταται πράγματι σαφές ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας καμία απόδειξη προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι ήταν αναγκαίο ένα υψηλότερο περιθώριο κέρδους. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να λάβουν υπόψη το στοιχείο αυτό κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού. Για τον λόγο αυτό, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η μελέτη Z/Yen στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

109 Τούτο ισχύει επίσης για την ανάλυση της 3ης Μαΐου 1995, η οποία καταρτίστηκε από την Grande Paroisse και η οποία κατατέθηκε από την προσφεύγουσα μαζί με το δικόγραφο της προσφυγής της.

110 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί ούτε τα πορίσματα της δημοσκοπήσεώς της σχετικά με την επικερδή λειτουργία, την οποία πραγματοποίησε μεταξύ των κοινοτικών παραγωγών. Πράγματι, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αντικρούει την εξήγηση που έδωσε το Συμβούλιο, ότι δηλαδή τα διαφορετικά πορίσματα εξηγούνται από το γεγονός ότι στη δημοσκόπηση της προσφεύγουσας δεν ελήφθησαν υπόψη τα στοιχεία που είχαν συλλεγεί κατά τους επιτόπιους ελέγχους που είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της έρευνας. Επιπροσθέτως, η ίδια η προσφεύγουσα υποστήριξε, με το από 17 Απριλίου 1997 έγγραφό της, ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί είχαν υποβάλει στην Επιτροπή διάφορες μεθόδους υπολογισμού της επικερδούς λειτουργίας, οι οποίες δεν έχουν την ίδια σημασία και μπορούσαν να διευκρινιστούν από την Επιτροπή κατά τους επιτοπίους ελέγχους που πραγματοποίησε στις εγκαταστάσεις των κοινοτικών παραγωγών.

111 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της άμυνας, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της σχετικά με τη λυσιτέλεια του ποσοστού του 5 % και να αποδείξει για ποιο λόγο θα ήταν αναγκαίο ένα κέρδος προ της επιβολής φόρου ύψους 10 %. Παρά ταύτα, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε απλώς, επιχειρηματολογώντας γενικά, ότι ένα κέρδος της τάξεως του 10 % θα ήταν πιο λογικό, χωρίς εξάλλου να ζητήσει διευκρινίσεις σχετικά με τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους.

112 Πράγματι, στο ενημερωτικό έγγραφο της 10ης Μαΐου 1994 αναφέρονταν τα εξής: «The majority of Community producers claimed that a minimum pre-tax profit

of 15 % was required for them to remain competitive. However, this was not substantiated and, being an established product, this figure is considered to be high» («Η πλειονότητα των κοινοτικών παραγωγών ισχυρίστηκε ότι, προκειμένου να παραμείνουν ανταγωνιστικοί, είναι αναγκαίο ένα κέρδος προ της επιβολής του φόρου ύψους 15 %. Ωστόσο, δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού και, δεδομένου ότι η ουρία είναι ένα καθιερωμένο από πολλά έτη προϊόν, το ποσοστό αυτό θεωρήθηκε υπερβολικά υψηλό»). Επομένως, η προσφεύγουσα γνώριζε, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, ότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι σ' αυτήν εναπέκειτο να αποδείξει τον λόγο για τον οποίο ήταν αναγκαίο ένα υψηλότερο περιθώριο κέρδους.

113 Επομένως, τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας δεν προσβλήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία.

114 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

115 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού και να διατάξει τη διατήρηση σε ισχύ των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό αυτό, έως ότου τα αρμόδια όργανα θεσπίσουν αυστηρότερα μέτρα.

116 Κατά το σημείο 106 του προσβαλλομένου κανονισμού, το όριο για την εξάλειψη της ζημίας ήταν κατώτερο από το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε αποδειχθεί σχετικά με τη Ρωσία. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ανερχόμενος στο όριο εξαλείψεως της ζημίας.

117 Το συμπέρασμα αυτό, το οποίο επιπλέον περιλαμβάνεται στο ενημερωτικό έγγραφο της 10ης Μαΐου 1994, δεν αμφισβητήθηκε ποτέ από την προσφεύγουσα.

118 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ούτε την ορθότητα της μεθόδου βάσει της οποίας καθορίστηκε το ποσό του δασμού, το οποίο ισούται με τη διαφορά μεταξύ του ποσού των 115 ECU ανά τόνο και της καθαρής τιμής «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα» πριν τον εκτελωνισμό, αν η τιμή αυτή είναι χαμηλότερη.

119 Από όσα προεκτέθηκαν προκύπτει, όμως, ότι ορθώς τα κοινοτικά όργανα επέβαλαν τον δασμό στο επίπεδο που ήταν αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλούνταν από τις πρακτικές ντάμπινγκ της Ρωσίας.

120 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα βασίμως προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι καθόρισαν ένα υπερβολικά μικρό περιθώριο ντάμπινγκ, οπωσδήποτε δεν θα μπορούσε να επιτύχει την ακύρωση του άρθρου 1 του προσβαλλομένου κανονισμού.

121 Συνεπώς, ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελείς και το αίτημα περί ακυρώσεως του άρθρου 1 του προσβαλλομένου κανονισμού πρέπει επομένως να απορριφθεί πλήρως.

122 Εντεύθεν συνάγεται επίσης ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

123 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο. Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.

3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Lenaerts Lindh Azizi

Cooke Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Δεκεμβρίου 1997.

Ο Γραμματέας Η Πρόεδρος

H. Jung P. Lindh